ANUL XIII No. 1763 — 4 PAGINI 3 LEI — Duminecă 28 Iulie 1935

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari 2000

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2 — BUCUREŞTI.
Fondatori E. EMILIAN şi E. MUNTEANU — Director: AL. MUNTEANU — Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcţie 3.26.60 / Administraţie 3.26.60 / Redacţie şi Provincie 3.26.69

Biroul Federal, „opoziţia"... şi ridicarea nivelului

In loc de demisii, solidaritate perfectă

Fără să cunoaştem exact decze, s'a ataşat şedinţei de Joi a Biroului Federal o importanţă care a depăşit proporţiile obicinuite. Precizăm, importanţa aceasta după şedinţă e perfect explicabilă, din moment ce s'au discutat lucruri foarte interesante.

Acei însă cari au anticipat această importanţă a şedinţei, se gândeau la cu totul altceva.

Scontau că lucrăturile la cari se dedau de câteva săptămâni, vor avea în şedinţa de Joi finalul mult aşteptat.

Fitilul maşinei infernale a fost astfel aprins, încât la prima întrunire a Biroului Federal, explozia să devină inevitabilă.

In şedinţa prezidată de d. V. V. Tilea,

Va demisiona întreg Biroul Federal

ne-a spus unul din acei cari visează un loc în forul conducător al federaţiei de football.

Cei doi, trei opozanţi de meserie... scontau această demisie.

S'a întâmplat însă contrariul; şedinţa de Joi a însemnat

O impresionantă manifestare de solidaritate

a întregului Birou Federal. Insuşi preşedintele federaţiei, d. V. V. Tilea a fost plăcut impresionat de această manifestaţie, mai ales că vânătorii unui mic locuşor... de pontif, anunţaseră în vizite insinuante că între membrii Biroului există grave neînţelegeri, iar «valul opoziţionist» (care, unde ?) creşte.

Ce reprezintă «opoziţia» ?

In marginea unor discuţii interesante, s'a vorbit, mai mult în glumă, şi de opoziţie... Concluzia a fost foarte picantă.

Opoziţia se reduce la acţiunea unui «personaj», care crede că are o chemare divină, de salvator, deşi statele de serviciu cari le oferă, constitue o indicaţie dezastruoasă.

«Personajul» cu pricina, având mult timp liber, se ocupă pentru moment cu vizite în care cere concursul lui X contra lui Y şi a lui... Y contra lui X... Intriga nu a prins, iar solidaritatea din Biroul Federal, ca şi dintre acest for şi marea majoritate a cluburilor constitue o puternică realitate.

Biroul Federal trebue să rămână în spiritul statutului

S'a desprins din discuţiile de Joi, un amănunt extrem de caracteristic.

Anume: Biroul Federal trebue să aibe o formaţie care să fie în spiritul statutului federaţiei.

Emanaţie a cluburilor care formează federaţia, Biroul Federal nu poate şi nu trebue să aibe interese suprapuse grupărilor, ci să lucreze *numai şi numai* pentru coordonarea şi stimularea activităţii cluburilor cari realizează difuzarea footballului.

Iată decze cluburile vor să vadă la conducere oameni cari în nici un moment nu le-ar putea nesocoti interesele.

Cluburile au o adevărată repulsie faţă de teoreticienii cari, necunoscând viaţa şi nevoile grupărilor, nu se sfiesc să realizeze experienţe zgomotoase pe spinarea lor.

D. V. V. TILEA

Atâta vreme cât conducerea federaţiei va avea această caracteristică, opoziţia va rămâne îndeletnicirea celor de cari cluburile se feresc.

Ridicarea nivelului

Luând în discuţie raportul asupra Balcaniadei, s'au formulat fel de fel de păreri.

Suntem într'un moment de criză tehnică. E fapt recunoscut. In coloanele noastre, redactorul de football a insistat asupra caracterului crizei.

D. C. Rădulescu a concretizat părerea d-sale, în formula interesantă: *«jucătorii maturi sunt extenuaţi, iar tinerii nu sunt încă suficient de pregătiţi».*

Şi în acest domeniu acţiunea de ameliorare şi progres trebue să se desfăşoare prin intermediul cluburilor. Crede cineva că îmbunătăţirea se poate face graţie unui prestidigitator ? Sau repetând greşeala antrenorului federal ? Nu.

Biroul Federal trebue să stimuleze cluburile şi în această direcţie.

Cum ? O vom arăta în articolele viitoare. Pe scurt, vom propune ca federaţia să se îngrijească de ameliorarea standardului sportiv al cluburilor. Date cât mai multe la dispoziţia lor, încurajarea celor cari aduc antrenori, prime de recompensă pentru grupările cari cresc pitici şi juniori, degrevări de taxe ca grupările să aibe fonduri cât mai mari„ sprijin pentru ameliorarea utilajului, limitarea programului internaţional, etc.

Prin urmare şi în domeniul ameliorării technice, de care se vorbeşte atât de mult, acţiunea trebue să se desfăşoare prin cluburi. Formulele savante ale teoreticienilor cari vor să dea federaţiei un caracter de organ suprapus cluburilor, nu au nici o valoare şi rămân vorbe goale.

10 echipe în Divizia Naţională

Biroul Federal de Joi a ratificat o propunere care se va face Consiliului.

Anume: limitarea la 10 a numărului echipelor divizionare. Prin aceasta nu se urmăreşte lărgirea posibilităţilor de matchuri internaţionale, ci înmulţirea datelor libere la dispoziţia cluburilor.

*

Iată ce însemnări ne-a impus ultima şedinţă a Biroului Federal.

Rex

Botez, Schmidt şi Hamburger vor participa la campionatele internaţionale de tennis ale Germaniei

Federaţia noastră de tennis a primit din partea federaţiei germane o invitaţie prin care sunt solicitaţi trei jucători români să participe la campionatele internaţionale ale Germaniei, care vor avea loc în zilele de 3-8 August la Hamburg.

Forul român a primit cu multă satisfacţie această invitaţie şi a acceptat-o urmând a desemna pe cei trei jucători români cari vor face deplasarea la Hamburg.

După informaţiile noastre aceşti trei jucători se pare că vor fi Botez, Schmidt şi Hamburger.

„Vă prezint corpul meu sănătos..."

Sau: România va avea însfârşit un campion mondial

Boxul românesc are un trecut destul de glorios. Actualmente, a-

IATA-I CORPUL!...

'A fost un timp însă, când Lucian proape toţi eroii.. au sucombat.

Popescu a deţinut două titluri europene. Le-a pierdut, pe amândouă. Dar de avut, le-a avut.

Avem şi alţi boxeuri cari erau — cât p'aci!... — să ajungă campioni europeni. N'au ajuns. Dar de încercat, au încercat.

Aspiraţiile noastre s'au mărginit însă până acum, la titlurile europene. De un campionat mondial, n'a fost încă vorba. N'a fost, fie că.., n'a venit vorba, fie că... ne-am simţit lungul nasului. In orice caz, n'a fost.

Iată însă că dintr'o dată, idealul acesta al boxului românesc este gata să fie împlinit. Cât p'aci. Căci, nu ne mai lipseşte acum decât ocazia. Campionul îl avem. Şi, ceiace este şi mai interesant, nu este un boxeur cunoscut. Campionul nostru mondial nu este nici Nelu Oprescu, nici Milică Teodorescu.

Este, un om nou. Un om care n'a făcut încă box. Care are... «corp» şi ne-a adresat o scrisoare pe care o publicăm mai jos, ca pe actul de naştere al primului campion mondial... român.

Iată scrisoarea. Sau, mai precis, scrisorile; cărora — evident, le-am respectat întocmai stilul şi ortografia:

Mult stimate d-le Director,

Din partea mea bun spormanbocsior vă rog din suflet a înmâna alăturata cerere D-lui corespondent al ziarului Domni voastre, Alfret Antoniu în caz că numai e în serviciul ziarul sportul înmânaţio altii persoane car îmi poate face serviciul acesta de a mă introduce din nou f'ntro sală de bocs sunt foarte voinic sunt curajios vreau să mă sacrific pentru titlul Mondial. sunt bun Român. Iertaţi îndrăzneala dar vă rog nu mă lăsaţii fără rezultat sper că prin mine să aduc laude ziarului sporturilor româneşti

Vă salut cu deosebită Stimă
CURTEANU ANTON
Mecanic Soc. Steaua Română Atilerul. Cent Morenii jud. Prahova

Iată acum, scrisoarea pentru d. «Alfret» Antoniu:

Mult Stimate Domn,

In alăturata fotografie. vă prezint corpul meu solid. complect sănătos şi cu o inimă care bate pentru titlul mondial de bocs Vă rog dacă bine voiţi am da o îndrumare la cine mă pot adresa pentru a căpăta antrenamentul necesar a Bocsuli sunt hotărât de a face fală ţări cu un titlul mondial de Bocs. Vă rog scrieţimi într'o c. p. pe care vo trimit alături de acest bilet Adresă unde să mă prezint ca să stau de vorbă, de sigur poate cereţi să fiu exzăminat de vreun medic ca să vă convinceţii dacă sunt bun. pentru Bocs. cred că am să corespund. în tocmai cerinţelor. acestui sport.

Vă rog scrieţimi cât mai curând.
Aştept Răspuns
Vă salut cu deosebită stimă
CURTEANU ANTON

Iată-l deci, pe primul campion mondial român, «al cărui corp» se poate vedea şi în fotografia de mai sus.

Pentru importanţa evenimentului, notaţi data naşterii: 27 Iulie 1935.

Turul Franţei

Romain Maes, cu chef, putea pierde „tricoul" galben

In etapa de Joi, drumul a fost greu. Dealuri destul de înalte au oprit elanul alergătorilor. In cliseul de jos, iată-l pe Speicher, îndemnat de A. Magne, care însoţeşte plutonul.

PARIS, 25 (*Prin avion dela corespondentul nostru*). — Turul Franţei se apropie de sfârşit. Azi s'a alergat într'o căldură de infern etapa Bordeaux—Rochefort şi de aci mai departe la Rochelle, sub semnul ameninţător al cronometrului.

O foarte frumoasă etapă, pe un drum care ondulează printre dealurile acoperite cu vii.

Şi la fiecare cotitură, câte o ulcică ţinută la ghiaţă pentru alergătorii Turului Franţei. Cicliştii nu se lasă prea mult rugaţi. Şi e doar ştiut că în Franţa vinul se bea aşa cum este, fără nici un adaos, o religie veche cultivată cu sfinţenie.

La Saintes, bicicletele dansează graţios şi alergătorii sunt mai veseli ca oricând.

Nimeni nu se gândeşte să ia înaintea celuilalt. Infrăţiţi cu toţi, merg într'un lung monom ca un cortegiu la 14 Iulie.

«Papa» e disperat. Desigur că vom avea o nouă etapă contra ceasului. Singurul leac împotriva leneviei.

159 km. în... 6 ore

Cam acesta a fost timpul realizat de ciclişti în distanţa Bordeaux—Rochefort.

La fel ca într'un concurs de juniori. In schimb a fost o veselie generală. Plutonul belgian a fost în frunte, unde Romain Maes, avea aerul că e purtat în triumf.

In fine a trecut şi asta. La Rochefort, publicul n'a existat la sosire. Plictisit de atâta aşteptare, a plecat la stranduri ca să combată căldura îngrozitoare care se abătuse asupra oraşelului cântat de Dumaspère.

Sosirea s'a făcut în familie. Francezii au câştigat jumătatea de etapă prin Le Greves.

Sub teroarea cronometrului

După un sfert de oră, bicicletele sunt gata de asalt. O mică etapă, numai 33 km., până la fortăreaţa istorică Rochelle, gloria istoriei franceze,

Pornesc pe rând, unul după altul. Nici o maşină nu urmează cursa. Iată ceva de care alergătorii lansaţi în viteză nu vor avea a se plânge.

Reuşesc tot francezii Fontenay şi Leducq, urmaţi imediat de Romain Maes, care a făcut o cursă splendidă. Dacă nu ar fi căzut în parcurs termina cu siguranţă primul.

Silvère Maes, bine înţeles al patrulea, ţinând fidel trena fratelui său.

Marea greşeală italiană

In afară de conflictul cu Abisinia, italienii mai au o gravă greşeală la activ. Cel puţin Morelli, care deşi numai la câteva minute de câştigător, nu a ştiut să profite de indolenţa generală din prima jumătate de etapă. Putea, cu puţină bunăvoinţă, să-şi ia şi un confortabil avans. Belgianul, deţinător al tricoului galben, era aşa de bine dispus, că i l-ar fi trecut cu toată bunăvoinţa.

La Rochefort însă, lucrurile s'au schimbat. Un sfert de oră de linişte câteva comprese cu ghiaţă, sunt în stare să aducă la realitate chiar şi pe cel mai nepăsător belgian.

Morelli a ratat o ocazie pe care este foarte puţin probabil că o va mai întâlni.

Mai sunt doar trei etape.

Parisul aşteaptă un triumfător

Care va fi, dacă toate decurg în mod normal, belgianul Romain Maes.

Cu atât mai mare va fi triumful micului belgian, cu cât el nu s'a lăsat desbrăcat nici un moment de gloriosul tricou.

E prima oară în istoria destul de bogată în evenimente, a celor 29 ediţii ale Turului Franţei, când un alergător prezintat pentru prima oară la start, reuşeşte performanţa aceasta.

Belgienii însă au mers minunat. Urmăriţi numai cursele lui Silvère Maes, mereu în preajma fratelui său glorios, gata oricând să-l ajute şi pedalând ca un nebun, când îl vedea pe dânsul în dificultate.

Unui ziarist italian care îl felicită pentru această minunată iubire frăţească îi dete acest splendid răspuns.

— Il iubesc pe Romain, dar nu trebuie să uitaţi că amândoi iubim Belgia.

*

Afară de etapa de mâine au mai rămas nedisputate etapele: Nantes — Caen şi Caen — Paris, adică în total 496 kilometri.

O. B.

Arene în vacanţă

In inima „Oborului", cu infractorii la legea vacanţei

Pentru ahtiaţii după distracţii uşoare, «Oborul» e un frate mai mic al «Grinzing-»ului vienez şi al «Angol Park»-ului budapestan, rătăcit prin Europa orientală.

Aceleaşi obiecte de amuzament evadat din sfera seriozităţii pure şi-au instalat cartierul general prin preajma regiunii bucureştene, altădată celebră în vii cu struguri producători de şi mai celebre vinaţuri.

Caroussel-ul, roata morţii, înghiţitorii de săbii şi odaliscele maestre în dansul burţii şi avorturi în serie ne pune pe picior de egalitate cu străinătatea, în ceeace priveşte buna dispoziţie burgheză.

Pentru marea negustorime, «oborul» înseamnă fieful toptangiilor de cherestea cu depozite aliniate în lung şi continuu şir de oaste a lemnului fasonat.

Şi pentru sportivi, înseamnă locul unde Unirea Tricolor, club cu trecut şi mai ales cu viitor în tribulaţiile footballului românesc şi-a dăinit cuibul de rodnică activitate.

*

Proectasem vizita noastră la arena Unirea Tricolor, pentru dimineaţa din Joia trecută.

Cerul însă, alterat de vânătul spălăcit al unor fragmente de nouri prevestitori de grindină, ne-a contramandat, fără ezitari, prima hotărâre.

Ne-am petrecut deci dimineaţa departe de «oborul» reportagiilor noastre, scrutând din când în când atmosfera care pe ecranul orizontului pornise caravana nourilor învălătuciţi.

După amiază, deasupra acoperişurilor Capitalei se stabilise din nou plafonul de culoare albastră—«Colman's» veritabil—în timp ce un pui de nor, rătăcit de turma plecată pe alte meleaguri, se grăbea să dispară cu 90 pe oră spre marea Neagră.

Iată-ne deci în drum spre arena «oborenilor» călătorind într'un vagon de tramway clasa II-a care circulă pe reţeaua STB-ului, între «Regie» şi Gara de Est.

GEOGRAFIE OBOREANĂ

Cine păstrează amintiri din epoca şcolii primare nu a uitat, desigur, modul în care profesorii de geografie predau primele elemente ale acestei ştiinţe.

Punctele cardinale erau identificate totdeauna cu ajutorul peretelui ornat cu icoana nelipsită din fiecare clasă.

Unde era icoana, acolo era şi răsăritul. Te aşezai cu faţa înspre răsărit şi la dreapta descoperai punctul miăza-zi, la stânga miază-noapte şi la ceafă simţeai—didactic—apusul.

Oameni cari au lăsat cu decenii în urmă băncile şcoalei primare şi-au păstrat încă obiceiul să caute — la nevoe — punctele cardinale— cu ajutorul icoanelor, desconsiderând celelalte mijloace puse la îndemnau oricui de precizia Ştiinţei.

In orice caz, toată lumea se conduce în acest sens, după mijloacele încetăţenite în uzul general.

La Obor însă, se predă în materie de geografie elementară o şcoală cu totul originală.

Ţîncii cartierului cunosc cu totul altfel punctele cardinale, combătând cu o convingere nesdruncinată toate regulile sistemului solar.

UNIREA TRICOLOR--RĂSĂRIT

Acolo unde paralele de metal înfipte în pavajul străzii retrimit spre «centru» vagoanele linei 24, există o piaţă destul de vastă fără denumire precisă în nomenclatura pieţelor din Capitală.

Coborând din tramway, ne oprim să răsuflăm o clipă pe marginea ţarcului ierbos amenajat de edili în chipul şi după asemănarea «squarelor» londoneze.

In faţa noastră, clădirea Gării de Est ascunde pudic murdăria traverselor de cale ferată peste care se rostogolesc trenuri cu osiile stropitoare de materii uleioase.

Tramwayul a guiţat pe al optulea din trâmbiţa miniaturală a taxatorului şi a pornit să întoarcă drumul.

Atmosfera pe care am venit să o căutăm pe arena «oborenilor» ne-o pregăteşte doi ţânci în cămăşi, cu cozondraci confecţionaţi acasă din cârpe, prinşi cu ace direct de betele pantalonilor.

S'au aşezat fără mofturi pe bordura trotuarului şi stau de sfat.

Cel mai mic, boldeşte cu ochii spre văzduh, încreţind pleoapele să se apere de săgeţile soarelui.

— **Unde e răsăritul Nică ?»** îşi întrebă interlocutorul.

— **Ţţ! Acolo !»** răspunde celălalt indicând vag şi plictisit, din vârful bârbiei, arena Unirei Tricolor care decând cu construcţia nouei tribune a întors un spate enorm, pieţii.

— **Şti tu ?!»** se arată neîncrezător ţîncul pornit prematur pe ruta investigaţiilor geografice.

— **Sigur că ştiu ! Mi-a spus, nenea !»** întăreşte interlocat cel mai crescut dintre ţânci şi dornic să se arate că le ştie pe toate, se scoală în picioare aşezându-se cu faţa spre terenul sportiv.

(Citiţi continuare în pag. III-a)

Mari concursuri de tragere la semn mâine la „Onef"

La 28 Iulie vor avea loc pe poligonul de tragere la semn din Dealul Spirei, mari concursuri de tir organizate de Soc. «Amicii Onef». Concursul e deschis trăgătorilor de orice categorie, iar condiţiunile sunt extrem de uşoare pentru participanţi.

Tragerea se va face individual, la distanţa de 50 m. în poziţia culcat rezemat.

Primii trei câştigători vor primi numeroase premii, iar primul clasat va fi proclamat campion al Capitalei pe anul în curs.